

Prin câteva școli, la ora de educație fizică

(Urmare din pag. 1)

7 m, Maria Cristescu — 6,65 m, Vel-dioara Miloșiu — 6,59 m.

Leția s-a încheiat cu exerciții de relaxare.

După oră, o scurtă discuție cu profesora...

— În general tematica orelor de clasă, ne spune tovarășa Manolescu,

o constituie probele atletice. În condițional ne oferă condiții optime pentru desfășurarea lecțiilor. Tocmai de aceea vom lucra aici până când timpul ne va obliga să ne mutăm în sală. Să știți însă că fetele mele nu sînt de loc... friguroase.

Iată un exemplu demă de armat.

TR. IOANITSCU

Stimulent în intensificarea activității sportive în școala noastră

Ne aflăm pe terenul de sport al școlii medii nr. 2 din Suceava. La ora 11 fix, din nou și frumoasă elădire a școlii și-au făcut apariția elevii și elevetele clasei a XI-a, împreună cu profesorul de educație fizică MIHAI MOLDOVEANU. Era o zi de toamnă splendidă care te îmbia să ieși pe terenul de sport. Tăușul profesor a explicat, în câteva cuvinte, elevilor săi, planul lecției și a trecut la treabă. Primele 7-8 minute, așa numita „parte pregătitoare” a lecției, sînt afectate încălzirii organismului: sprinturi scurte, genuflexiuni, exerciții pentru încălzirea aparatului locomotor. Se trece apoi la învățarea aruncării greutății. Elevii sînt... ochi și urechi la profesor și încearcă, pe rînd, aruncarea bilei de metal. Viorica Breabăn, pe care profesorul ne-o recomandă ca o atletă cu perspective, este într-adevăr cea mai bună aruncătoare a clasei. Bila trece din mîină în mîină, pînă cînd fiecare elev execută trei aruncări. Apoi este pasul la mîinile terenului și, pe dreptunghiul de zgră neagră își face apariția mingea de handbal. Elevii se grupează în trei șiruri și execută pase în trei, cu schimb de locuri. Îndeminele și viteza în execuție sînt calități pe care „clasa a XI-a” și le-a format încă din anii trecuți. La sfîrșitul „părții fundamentale” a lecției (unde, după cum se vede, se desfășoară activitatea de bază a orei de educație fizică) și îndesebi în „partea de încheiere” profesorul recomandă ușoare alergări, exerciții menite să ducă la liniștirea treptată a organismului.

Ora de educație fizică se încheie. Profesorul Mihai Moldoveanu ține să ne spună cîte ceva despre elevii pe care-i pregătește. Si-l ascultăm: „Am venit acum trei ani la această școală hotărît să fac mai mult decît să mă rezum la orele de educație fizică, să încep o activitate sportivă care să facă util timpul liber al elevilor. Am mobilizat, de aceea, toți școlarii și, cu sprijinul părinților, am reușit să amenajăm un teren de baschet, pe care se poate juca și handbal redus și volei. Astuparea gropilor pe care le-au lăsat constructorii, umplerea lor cu pămînt, nivelarea zgrăi, toate acestea le-am făcut cu elevii și părinții. Avînd la dispoziție asemenea terenuri am alcătuit cîteva echipe și, nu mult după aceea, am obținut primele succese. Baschetbaliste și voleibalistele, handbaliștii școlii noastre au participat cu regularitate în ultimii ani la campionatele școlare. La baschet fete, sportivele noastre au ocupat, anul trecut, locul secund pe regiune, iar volei-

balistele, locul 1. Vrem ca și pe viitor școala medie nr. 2 să se situeze printre fruntașele regiunii în activitatea sportivă.”

„Să urăm tinărului profesor, cu și sportivilor școlii, succes deplin.”

R. CALARAȘANU

De ce atîția scutiți?...

— Și cu voi ce e că nu veniți la cursuri?
— Nu vedeți certificatele? Sîntem anemici!

desen de Neagu Rădulescu

Am vizitat și două școli bucureștene. Mai întâi, școala medie nr. 12 din raionul 1 Mai. Ora de curs cu clasa a XI-a E. O conduce profesora EVA FATU. Tema lecției: PROBA DE CONTROL LA SĂRITURA ÎN LUNGIME ȘI REPETAREA UNOR ELEMENTE DIN TEHNICA JOCULUI DE BASCHET. Profesorul „dirijează” lecția cu siguranță, iar elevii sînt atenți, disciplinați. Nimic de zis, totul este la înălțime!

Alteceva ne surprinde însă: clasa aceasta are nu mai puțin de 14 elevi scutiți la ora de educație fizică! Solicităm profesorului cuvenitele explicații.
— Nici eu nu-mi explic această situație. Sînt nouă în această școală. Am lucrat mai bine de 7 ani la o școală profesională din Aiud. Am făcut dese schimburi de experiență cu alți colegi. Nu-mi amintesc însă ca vreunul din ei să fi avut un număr atît de mare de elevi scutiți...

Profesorul ANTON IONESCU, șeful catedrei, este mai... concis:
— De fapt, ați nimerit la o clasă care stă... destul de bine la acest capitol... Recordul îl deține o altă clasă, a XI-a B, în care un număr de elevi urmăresc orele de educație fizică de pe... banca rezervelor...
— Și care sînt motivele?

— Cred că este vorba de un mod greșit de a privi utilitatea orelor de educație fizică. În principal sînt vinovați părinții elevilor, care sînt gata să plătească de loc... moartea copiilor. Pe de altă parte, în școală nu este analizată temeinic fiecare scutire în parte. Elevii vin la cabinetul medical al școlii cu certificate eliberate, la multe cerșiri, cu urgînță. Desigur, problema ar comporta o discuție mai largă și o preocupare mai atentă, dar pildă, se întâmplă în cealaltă școală în care am

făcut popas: școala medie nr. 27 din raionul V. I. Lenin. Și aici, problema scutiților de la orele de educație fizică a fost greu de rezolvat la început. A trebuit multă perseverență din partea conducerei școlii, a profesorilor de specialitate.

Ne spunea profesorul NICOLAE ȘURTEA:
— Acum doi ani a venit la mine un elev, Mihai Polizu, cu o scutire... Sînt bolnav de inimă, tovarășe profesor... Și mi-a înținat un certificat medical. Pe elev îl cunoșteam însă din anii precedenți. Era printre cei mai buni la orele mele. Tocmai de aceea, „cazul” mi s-a părut suspect. Și, în consecință, m-am adresat policlinicii ministerului nostru. Un nou consult medical, riguros, atent. Nu ne putem juca cu sănătatea copiilor noștri. Rezultatul? „Boala” de inimă a elevului Polizu nu exista decît în imaginația sa.

De atunci în problema scutiților procedăm astfel: cererea de scutire nu este luată în considerare decît dacă este însoțită de avizul circumscripției sanitare la care domiciliază elevul respectiv, al dispensarului pentru sportivi „13 Septembrie” din raionul nostru și al cabinetului medical al școlii. Este greu să se mai strecoare bolnavi închipuiți!

Două moduri diferite de a trata scutițiile de la orele de educație fizică. O problemă care, firește, nu este lipsită de importanță. Exercițiile fizice reprezintă un ajutor pentru toți elevii. Toți au nevoie de mișcare, de destindere. Cînd vom ajunge ca asupra acestui mare adevăr să nu mai existe opinii diferite?

TIBERIU STAMA

Dacă ar exista puțină înțelegere...

„Brăila. Început de noiembrie. În ziua în care străbăteam străzile orașului, termometrul nu se ridicase peste 5 grade. Și totuși, în curtea școlii medii nr. 4, o clasă de elevi — și nu chiar dintre cei mai mari — își desfășura ora de educație fizică. N-are rost să vă relatăm cum cum a decurs ora. Rețineți numai că și profesorul și elevii își consultau, la intervale regulate, ceasurile. Dar minutele treceau mult prea încet...”

Cînd soneria a anunțat sfîrșitul orei, elevii au și dispărut din fața noastră.

— De ce n-ați lucrat în clasă? ne adresăm profesorului Aurel Dascălu (aflasem de la secretariat numele lui). În astfel de zile friguroase... Și cum

nu toți elevii au fost echipați în treninguri...

— Recunoaș, ar fi fost mai firească lucrarea în clasă. Deși printre băieți nu poți face mare lucru... Am tot nădărdit să se rezolve o dată problema sălii de sport. În școală neavînd așa ceva, mi s-a propus să desfășor orele de educație fizică în sala de gimnastică a școlii de 8 ani nr. 17.

— Deci...

— Stați că nu este chiar așa de simplu. Gîndiți-vă: școala nr. 17 se află la aproape un kilometru de noi. Zece minute cu deplasarea la sală, alte zece cu înapoierea. Jumătate din oră s-ar pierde numai pe drum.

— Altă soluție, la nivelul școlii, nu există?

— Cred că da. Bineînțeles, dacă ar exista puțină înțelegere... Anul acesta, de pildă, elevii noștri nu mai folosesc atelierul-școală. În acest fel, atelierul-școală ar putea acoperi destul de bine nevoile catedrei de educație fizică.

Am intrat și în atelierul-școală. Unele, aparate, instrumente. Cu spirit gospodăresc atelierului i s-ar putea schimba destinația. Cel puțin — deocamdată. Dar, cu o condiție, așa cum arăta și profesorul Dascălu, dacă ar exista puțină înțelegere...

În acest sens, am căutat să aflăm și punctul de vedere al conducerei școlii. În lipsa directorului, am stat de vorbă cu tovarășa director-adjunct. A manifestat mult interes pentru problemă, dar a... evitat un angajament concret:

— Să ne mai gîndim...

Am... transferat discuția la Sfatul popular al orașului, în cabinetul tovarășului Arghiropol, vicepreședinte cu problemele de învățămînt. Întîmplare fericită: de la primul schimb de... replici, ne-am dat seama că interlocutorul nostru este un pasionat sportiv. Tovarășul Arghiropol cunoștea bine situația școlii medii nr. 4. Personal încercase să rezolve problema.

Inițial se gîndise la soluția cu naveta.

Am analizat-o împreună. A ieșit în evidență principalul inconvenient: pierderea inutilă de timp, pentru elevi mai ales. Soluția cu reprofilarea atelierului-școală a fost găsită mult mai bună. Chiar dacă este vorba de o formulă temporară, numai pentru acest an școlar. Tovarășul vicepreședinte Arghiropol a îmbrățișat această soluție. A promis școlii tot sprijinul. Rămîne de văzut cît de operativă va fi conducerea școlii medii nr. 4 pentru traducerea ei în viață. Primii care se vor bucura vor fi elevii...

T. DOGARU

ATLETISM

Correspondenții noștri ne scriu despre:

Campionatele republicane de cros

Zilele trecute, în întreaga țară, s-au desfășurat întrecerile etapelor preliminare ale campionatelor republicane de cros. După cum se știe, finalele acestei competiții vor avea loc în primăvara anului viitor. Iată cîteva din rezultatele transmise de corespondenții noștri.

BAIA MARE. La întrecerile etapelor orașenești au participat peste 130 de concurenți. Junioare II — D. Durlea, echipe C.S.O.; junioare I — D. Domica, echipe Inărd; senioare — I. Mădălos, echipe C.S.O.; juniori II — D. Barbul, echipe Gr. Șc. miner; juniori I — V. Koss, echipe Racheta; seniori — Ad. Balint, echipe C.S.O. (V. Ștefănescu).

SLATINA. Peste 150 de tineri și tinere din raioanele regiunii Argeș au evoluat în cadrul etapelor regionale. Timpul a fost neprielnic. Revelația concursului au fost alergătorii din raioanele Găești și Rm. Vlcea. Trebuie subliniat aportul adus de comisia raională de atletism Slatina (președinte prof. I. Popescu) la buna organizare a întrecerilor. Iată câștigătorii: junioare II — P. Trușescu (Slatina); junioare I — I. Bratu (Găești), echipe Șt. Găești; senioare — V. Covis (Rm. V.), echipe Sănătatea Rm. V.; seniori — Gh. Andronache (Rm. V.), echipe Foresta Rm. V.; semifond — I. Mărășoiu (Rm. V.). (I. Felecan).

PETROȘENI. — La etapa orașenească au luat parte 100 de concurenți din Valea Jiului. Rezultatele: junioare II — I. Marias (Lupeni), echipe Straja Lupeni; junioare I — A. Mihail (Petroș.), echipe Straja Lupeni; junioare I — I. Vlad (Petroș.), echipe SSE Petroșeni; juniori I — T. Săfta, echipe Minerul Lupeni. Este ca totuși nejustificată absența de la întreceri a concurenților de la I. M. Petroșeni, Șc. M. Vulcan, Retezatul Uricani etc. (S. Băloi).

BUCUREȘTI. În împrejurimile Casei de Cultură a raionului 23 August s-au desfășurat concursurile etapei raionului 23 August. Au evoluat peste 200 de concurenți. Junioare I — El. Simionescu (Viit.), echipe Viitorul; junioare II — Gh. Ionete (Viit.), echipe Viitorul; juniori I — Al. Dăndăreanu (Met.), echipe Metalul; senioare — C. Berna (Met.), echipe Metalul; seniori — Gh. Negriță (Met.), echipe Metalul, semifondisti — I. Nae (Viit.), echipe Viitorul. (N. D. Nicolae).

În pădurea Buda-Argeș s-au întrecut concurenții participanți la etapa regiunii București. Junioare I — I. Pană (Giurg.), echipe Știința Armăsești; junioare II — A. Gornăveanu (Săftica); junioare I — I. Enă (Giurg.), echipe Șt. Armăsești; junioare II — M. Bărbieru (Alex.); seniori — I. Măcărescu (Lehliu), echipe Șt. Armăsești; senioare — G. Tănase (Săftica), (I. Brăteanu).

Regretul bătrînului pescar

(Urmare din pag. 1)

Al pescarului singurul care întruise sufragiile era numai cel de la categoria grea — Constantin Teodoru.

Bătrînul cu nevasta se număra de mult printre cei prezenți în sală. Așteptau cu mare nerăbdare să-l vadă pe Costică al lor.

— Ai auzit, Tanțo, ce spunea „antrenorul” cînd l-ai întrebat de băieții tăi? Cînd ai de la Dinamo sînt grozavi și de aia l-a băgat în echipă numai pe Costică.

— D-apăi, dacă zice el, așa o fi, că doar știe el ce știe...

— O ști, nu zic ba, da' ascultă colega și la mine: de nu fi l-o bătă Costică pe bucureștean și încă la tuș să nu-mi zici pe nume — firu să precizeze nea Vasile. Degeaba crezi tu că am venit ast-noapte din baltă?

— Cînd?

— Ce te miri așa? Crezi că puteam rădă să nu-l vad tocmă azi?...

Și iată că a sunat gongul și pentru cei de la categoria grea în meciul gălățenilor cu brașovenii. Nu prea înțelegea bătrînul pescar ce-i ala procedeu tehnic — centură laterală, salt sau dublu-salt, șurub, tur de cap sau de sold — dar știa cînd era tuș. Pînă la ultima categorie, rezultatul le era favorabil gălățenilor cu 8-6. Dacă Teodoru pierdea scorul devenea egal.

Doar trei minute i-au trebuit însă lui Constantin Teodoru pentru a-și învinge adversarul prin tuș. Ală. Apoi aplauze, felicitări, îmbrățișări și bineînțeles din nou prilej de discuții pentru bătrîn.

— Ai vădă, babo? Altă dată să ști, ce spui eu îi sînt!

— Ei dar să vedem ce-o să zică cînd îi s-or ineca corăbiile cu cel de la București... zise bătrînul mai mult ca să-l necăjească.

— Bine, bine, vedem noi, conchise satisfăcut bătrînul.

Au trecut alte minute de așteptare, pînă cînd i-a venit din nou rîndul lui Teodoru. Gălățenii erau conduși de dinamoiștii bucureșteni cu 8-4. Tot feciorul lui nea Vasile, Teodoru, trebuia să pecetluiească scorul final.

A bătu gongul, și Costică s-a urcat pe saltea și-și aștepta liniștit adversarul. N-a stat însă mult și arbitrul i-a ridicat mîna în semn de învingător. Adversarul nu se prezentase.

Regretul bătrînului pescar nu mai cunoștea margini.

COSTIN CHIRIAC

★

P. S. Pentru calitățile lui, Constantin Teodoru a fost recent selecționat de federația de lupte în lotul republican. Nu se știe dacă Teodoru nu va călca pe urmele celui alt gălățean, Nicolae Martinescu, cîștigător al medaliei de argint la campionatele mondiale de anul trecut.

Aspect de la întrecerile desfășurate în împrejurimile pădurii Buda-Argeș. Se întrec juniorii de categoria I.

Foto: L. Mirea